

Gottfried Mayerhofer

DUHOVNI DAROVİ

Za notranje in zunanje razmere in stanja

„Jaz sem luč sveta. Kdor gre za menoj, ne bo hodil v temi,
marveč bo imel luč življenja.“

(Jan. 8,12)

„Božji kruh je namreč tisti, ki prihaja
iz nebes in svetu daje življenje.“

(Jan. 6,33)

„In kdor je žejen, naj pride;
kdor hoče, naj vzame žive vode zastoj.“

(Raz. 22,17)

Kazalo

Predgovor

1. Besede tolažbe in luči za življenje
2. Potrpežljivost
3. Pomisleki o politiki
4. Prizadevanje za otroški občutek ljubezni do Boga in človeštva
5. O poroki
6. Dodatek
7. Kot odgovor za izmenjavo mnenj
8. Tolažba in počitek v luči ljubezni
9. Svobodno deluj – z zaupanjem v Boga – v skladu z ljubeznijo
10. Bolezen ni namenjena smrti
11. Res sem vzel tvojega prijatelja
12. Vse ima svoj čas
13. Bog je ljubezen
14. Pustite to, kar je v ozadju
15. Ideali
16. Tolažba in luč

Predgovor

Po Jakobu Lorberju, Božje imenovanem štajerskem mistiku 19. stoletja, (1800–1864) je bil Gottfried Mayerhofer, ki je 40 let živel v Trstu, eden prvih, ki je v sebi zaslišal ‚notranji glas‘ in to, kar je zaslišal, zapisal za svoje sodobnike in naslednike. Večino najpomembnejših razodetij, ki jih je Mayerhofer prejel po navdihu, najdemo v njegovih delih: "Gospodove pridige", "Skrivnosti življenja" in "Skrivnosti stvarstva". Poleg tega pa je prejel tudi številna druga sprotna razodetja, ki so bila skozi leta objavljena v različnih publikacijah nekdanje založbe Neu-Salems Verlag in zdaj niso več v prodaji. Ta so zdaj ponovno na voljo v dveh obsežnih zbirkah. Medtem, ko razodetja, ki jih je zapisal Jakob Lorber, zaradi globine svoje vsebine bralcem, ki ne poznajo notranje, žive besede, predstavljajo veliko težav, so ti navdihi, ki jih je prejel Mayerhofer, zelo primerni, da služijo kot uvod novincu - in še posebej "izobraženemu" novincu - v vidni svet Novih razodetij.

Ta razlika med Lorberjevim in Mayerhoferjevim pisanjem v obliki in vsebini, ki jo mora opaziti vsak pozoren bralec, je posledica drugačnega značaja obeh pisateljev. Razlika v vsebini je posledica dejstva, da je imel Mayerhofer druge duhovne potrebe in vprašanja kot Lorber, zato so morali biti tudi odgovori, ki jih je prejel prek "notranje besede", drugačni. Različnost v obliki Lorberjevega in Mayerhoferjevega oznanila ima svoj vzrok - tako kot pri vseh medijih - v različni duhovni naravnosti obeh piscev. Tako kot se mora umetnik, ki želi zaigrati pesem na dva različna glasbila, sprijazniti s posebnostjo glasbil po tonu in zgradbi, tako je tudi v primeru medijskega oznanila navdihovalec prisiljen - če noče z nasilnim posegom psihično poškodovati medija - uporabiti koncepte, ki so v mediju že prisotni, da bi dal izraz svojim idejam.

* * *

Gottfried Mayerhofer se je rodil novembra 1807 v Münchnu kot sin visokega bavarskega častnika. Po končanem študiju, ki je bil posvečen predvsem matematiki, se je mladi Mayerhofer podal na vojaško pot. Ko se je bavarski princ Otto, izvoljen za kralja Helenov, leta 1833 preselil v Atene, mu je Mayerhofer sledil kot major á la suite. V Atenah se je poročil z Aspasio d'Isay, hčerko veletrgovca. Vendar je bilo njegovo bivanje v Grčiji kratkotrajno. Ko je Mayerhoferjev svak okoli leta 1837 preselil svoje podjetje v Trst in se tja preselil z vso družino, se je Mayerhofer na vztrajanje svoje žene, ki je bila zelo navezana na očeta, odločil, da se odpove službi in se prav tako preseli v Trst. Ker grška vlada po odhodu iz države ni izplačevala pokojnin, je bila ta sprememba prebivališča za Mayerhoferja boleča, saj je bil zdaj finančno popolnoma odvisen od premoženja svoje žene. Mayerhofer je v Trstu živel 40 let, vse do svoje smrti leta 1877. V tem dolgem obdobju upokojitve se je sprva bolj posvečal svojim najljubšim študijam, glasbi in slikarstvu. Ščasoma pa je v ospredje stopilo njegovo zanimanje za duhovne zadeve. To nagnjenje k religioznim in duhovnim stvarjem je bilo močno okrepljeno z branjem spisov Jakoba Lorberja, ki jih je Mayerhofer spoznal v Trstu. Bolj, ko se je poglobljal v spise štajerskega mistika, ki ga ni nikoli osebno spoznal, bolj je raslo njegovo navdušenje nad razodetji Notranje besede, njegova narava pa je postajala bolj notranja in predana Bogu. Zaradi te ponotranjenosti je

Mayerhofer kmalu dosegel stanje duhovnega prebujenja. Marca 1870 je v sebi prvič slišal Gospodov glas. Temu glasu je sedem let služil kot zvest služabnik-pisar, vse do svoje smrti leta 1877. Način, kako se je pri Mayerhoferju običajno pojavila notranja beseda, je vreden pozornosti. Običajno so se, preden je Mayerhofer v sebi začutil potrebo po pisanju, predmeti, ki jih je obravnaval, zgodaj zjutraj pojavili v njegovem duhovnem očesu v podobah čudovite jasnosti. Pri poznejšem pisnem zapisovanju vidnega se je ta jasnost žal zelo zameglila, kar je Mayerhofer sam vedno obžaloval. V tej okoliščini moramo verjetno iskati tudi enega od vzrokov, ki so pripeljali do stilističnih nepopolnosti Mayerhoferjevih zapisov.

Na koncu bi radi še navedli nekaj Mayerhoferjevih lastnih izjav o Notranji besedi, ki jih je v pismu naslovil na prijatelja. Glasile so se takole: "Dejstvo, da niste bili tako navdušeni nad zadnjimi objavami kot nad tistimi o, Luči življenja in ljubezni, (1) je treba upoštevati, da moji prijatelji tukaj (v Trstu) niso vsi na isti ravni duhovne izobrazbe in se ne morejo primerjati z vami. V svoji milosti mi Gospod pogosto daje le tisto, kar je deloma namenjeno temu, da bi bilo razumljivo mojim tukajšnjim prijateljem, deloma pa morda enkrat, kdo ve kdaj in prek koga - v rednem zaporedju za postopno izobraževanje. In tako pogosto prejemam diktate, ki ne povedo nič novega, temveč le v drugačni obliki povzemajo tisto, kar je bilo že prej povedano; saj sem ob takih sporočilih vedno povsem pasiven in zelo redko vem, o čem govorijo. Običajno me prevzame nerazložljiv nemir, moram se usesti za mizo in šele, ko vzamem v roke pisalo, ugotovim, kaj hoče Gospod, pa še takrat ne vem ne začetka ne konca, niti ene besede pred drugo. Na primer, (Njegova Beseda) mi pravi: "Vzemi Janezov evangelij, 3. poglavje, 7. vrstica! Jaz, ki nisem niti najmanj več Svetega pisma in zato ne poznam vsebine tega poglavja ali verza, ga poiščem, se usedem in napišem, kar mi je narekovano. Tako nastajajo moji zapisi, ne da bi vedel, zakaj in zaradi česa, samo tako in ne drugače." Na podlagi teh Mayerhoferjevih izjav lahko spoznamo, da so njegova pisma resnični navdihi in ne izdelki njegove lastne domišljije. V prid temu govori tudi Mayerhoferjev izvirni rokopis, ki je napisan izredno hitro in tekoče, ter vsebuje le izboljšave iz Mayerhoferjeve roke.

Z radostnim in hvaležnim srcem prvič objavljamo te epilogue v dveh obsežnih zvezkih v prepričanju, da bodo veliko prispevali k temu, da bodo ljudi iz teme nejevere pripeljali nazaj k luči vere.

Naj stori to Bog!

(1) Z dne 30. junija 1870, objavljeno v knjigi »Skrivnosti življenja«

Gottfried Mayerhofer (1807 – 1877)

1. Beseda tolažbe in luči za življenje

3. marec 1870

Moj dragi sin! V dveh besedah, naslovljenih Name, si izrazil svojo hvaležnost za milosti, ki si jih prejel in svoje dvome o vodstvu, ki ti ga dajem.

Po eni strani se zahvaljuješ za to, kar si prejel, pa naj bo to zase ali za svojega prijatelja, po drugi strani pa z grozo vidiš, da ti kljub vsemu, kar si prejel od Mene in vsej vnemi, s katero želiš to uresničiti v svojem življenju, še vedno veliko manjka in četudi verjameš, da si danes stvari razčistil, boš jutri na pragu svojega srca spet odkril množico nečistih, umazanih stvari.

Da bi ti dal še nekaj duhovnega miru glede te slednje točke, moram s teboj podrobneje razložiti Moje Stvarstvo – Moj Jaz – in tvoje poslanstvo kot človeka, da boš lahko jasno razumel, kako uskladiti Moje Besede in Moje Nauke s svetom in s fizično zgradbo svojega telesa, ter se ne srečevati s protislovji ali prihajati v nenehen konflikt s svojo vestjo.

Zdaj pa glej, sin Moj, z vsem, kar sem ti do sedaj povedal in razložil o svojem stvarjenju, z vsem, kar sem ti razodel o svojem lastnem duhovnem jazu in z vsem, kar do sedaj veš o svojem telesu; z vsemi osnovnimi značilnostmi, življenjskimi načeli in temeljnimi zakoni duhovnega in materialnega sveta, boš videl, da ne glede na to, kako goreče si ti in tudi, kot Moj otrok, prizadevaš za popolnost, je ni mogoče tako enostavno doseči niti je ni mogoče tako enostavno ohraniti. Da, tudi najbolj sveti nameni nimajo dolgega trajanja in, da je beseda, ki sem jo nekoč izrekel svojim apostolom, imela svoj dober razlog, kot sem jim pripomnil:

„In ko storite vse, kar je v vaši moči, še vedno priznajte, da ste bili leni služabniki!“ (Luka 17,10) Glej, sin Moj, to Besedo bereš v vsem stvarstvu. Ta Beseda ti kaže Moje pozdrave kot Duha in tvojo pot k Meni; ta Beseda ti kaže drugi veliki zakon narave, popolnost, v njenem polnem obsegu.

V stvarstvu vidiš nenasiten vzpon iz ene stopnje popolnosti v drugo, večno napredovanje k nujnemu obstoju celote; ali lahko isto stvar zaznaš v sebi; to je večni vzgon navzgor? Glej, prepoznaš jo skozi njeno nasprotje v obratni smeri. Kako prepoznaš drugo stopnjo v prostranosti stvarstva? Skozi uničenje tega, kar obstaja na prvi stopnji. Kako prepoznaš svetlobo, razen skozi senco. Kot toploto, le skozi njeno pomanjkanje – kot mraz, kot dobro, le skozi vztrajanje zla.

Kaj pa je vse to pravzaprav? Glej, nasprotja slabih lastnosti nastanejo le zaradi zlorabe ali nasprotovanja dobremu!

Nisem ustvaril ničesar zlega in nič na svetu nima zlonamernega učinka, dokler se uporablja na pravem mestu, ob pravem času ter z mero in namenom.

Če človek v bistvu zlorablja najbolj nedolžna sredstva, mu to škoduje, pa naj bodo še tako koristna, če se ne uporabljajo modro.

Vidiš torej, Moj dragi sin, da se tvoje pritožbe o odkrivanju novih slabih lastnosti v tvojem srcu pojavljajo le zato, ker pozabljaš, kje živiš, ker pozabljaš, da imaš telo, ki prav tako zahteva svoje pravice in te na koncu celo sili, če želiš kasneje postati gospodar hiše, da se mu podrediš.

Kajti živeti tako povsem v duhovnem in imeti meseno telo kot vrhnjo obleko je nemogoče.

Upoštevati morate, da sem vas ljudi namenoma ustvaril s takim telesom prav zato, da bi vas v boju z njim nenehno ohranjal budne, da bi vam dal nenehnega nasprotnika, ki vas bo spremljal na vaši zemeljski življenjski poti, da bi se duhovno okrepili, prevzeli oblast nad svojim telesom in njegove želje in potrebe zmanjšali na

pravično mero. Toda, če ga želite popolnoma odložiti ali ga prezirate in zaslužnjujete z železno strogostjo, se vam maščuje! – Zato: "Dajte cesarju (ali svetu, mesu), kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega!" To pomeni toliko kot: Dajte svojemu telesu pravice, ki sem mu jih dal! Mojih zakonov, ne teptajte, kajti, če bi hotel, da bi bili duhovi, vam ne bi dal telesa!

Kakršne koli težave vam predstavlja vaše telo, vam jih predstavlja tudi svet; isti proces se ponavlja v velikem obsegu kot v majhnem obsegu v vašem organizmu; Tukaj imaš nenehnega nasprotnika, ki želi ovirati vsak tvoj vzpon in tam vpliv sveta enako počne. Tako, kot se ne moreš (in ne smeš) osvoboditi stika s svetom, kot se ne moreš osvoboditi vpliva svoje zemeljske narave; se moraš proti obema boriti, kajti le z vajo raste moč, tako kot mišice telesa.

Predstavlja si situacijo, npr. dosegel si visoko raven moralnih vrednot, kjer po tvojih predstavah ni mogoč nadaljnji napredek – kaj potem storiš? Ali pa, da ne bi bilo skušnjave, preizkušnje, kaj boš vedel o napredovanju, če ne poznaš poti v obratni smeri? Vendar vidiš, da bi bil rezultat, ostajanje na istem mestu, dolgčas in sam bi si želel aktivnosti, celo boja, samo da bi pobegnil iz tega stanja.

Iz vsega tega jasno vidiš, da morajo biti prisotne pregrehe, da bi resnično cenil vrlino in večji kot je odpor, večja je vnema, s katero ji slediš.

Če sem svoje svete Nauke in veliko nalogo človeka na tej zemlji posredoval tebi in tudi drugim iz "Moje drevesnice" (1), kot imenuješ Mojo malo družbo, ki so še v razcvetu mladosti, potem dobro vem, da vas čaka še veliko več premagovanja kot tiste, ki so že vstopili v poletno ali jesensko življenje človeške kariere, ki je daleč za pomladjo življenja. Resda jim ni več treba premagati toliko kot vam, saj je čas, ki ga morajo še preživeti, krajši od vašega; vendar imajo prav zaradi kratkosti svojega življenja tudi nalogo, da hitreje dosežejo tisto, za kar ste vi dobili daljše časovno obdobje. Vi mladi imate še vedno (tako rekoč) dober plašč na telesu, ki ohranja vaše telo toplo in ga spodbuja k aktivnosti. Vendar je plašč vaših starejših bratov z luknjami že bolj obrabljen. Višji duhovni veter drugega življenja lažje prodira, kot skozi vaš dobro zapečaten posvetni plašč, zato morajo tudi oni hiteti nadoknaditi tisto, kar so – čeprav nezavedno – v mladosti zanemarili.

Namenoma sem izbral te starejše brate in sestre, ker bodo bolj verjetno postali nosilci in varuhi Mojega nauka kot vi, mladi otroci, ki ste še vedno izpostavljeni vsem vplivom sveta.

Vzemimo samo primer iz človeškega življenja: poražena vojska ni sestavljena iz slabih vojakov, ker je bila poražena ali ker je morala popustiti močnim okoliščinam, ne, tako kot se vojaki po porazu opogumijo in začnejo bitko znova in to s še večjo močjo, tako stori tudi ti, Moj sin in vsi tvoji mladi bratje: če padeš, spet vstani! Prepoznavaj nečiste madeže v svojem srcu in jih izkorenini! Jutri se bodo pojavili drugi in tako bo tvoja duša, polirana in prečiščena, postajala vedno bolj gladka, sijoča in bo, kot fino polirana jeklena površina, ne le sposobna vpijati žarke božanske svetlobe od zgoraj, ampak jih bo tudi posredovala drugim, kot jih je prejela.

Tolaži se, Moj otrok, prepoznavanje nepopolnosti v tvoji duši je že največji korak, ki ga duhovno lahko narediš. Zdaj ti ne preostane drugega, kot da spremeniš to, kar si prepoznal in to prilagodiš svojemu življenju v tem svetu. Tako kot mornar na morju ne more čarobno odstraniti pečin in plitvin, ampak mora modro pluti okoli njih in se jim izogibati, tako stori tudi ti in z mirno oceno obstoječega boš tudi ti, ponovno pridobil svoj mir! Amen

(1) Modre ustanove, za izobraževanje otrok, so bile prav tako vrtci, v katerih so se vzgajali člani vseh vrst, koristni za skupnost: zemlja je vrtec nebes

2. Potrpežljivost!

17. marec 1870

Vprašanje glede projekta tiskanja Lorberjevih dodatnih obstranskih spisov (Nebeških darov).

Povej svojim prijateljem, naj ne bodo tako nepotrpežljivi; po Mojem večnem redu, ima vse svoj čas. Naj bodo le potrpežljivi, dokler ne prepišeš vsega, kar se tiče dodatnih obstranskih spisov; potem bom sam poskrbel tudi za stroške tiskanja, tako kot sem poskrbel za Janezov evangelij in bom to počel še naprej. To je v vednost tebi in tvojim nepotrpežljivim prijateljem, skupaj z Mojim Očetovskim blagoslovom vsem vam.

Berite Mojo Besedo in živite v skladu z njo! To je edina stvar, ki jo morate storiti, vse drugo je drugotnega pomena. Kaj naj bi dejansko počeli, veste iz posameznih vrstic Mojih usmiljenih sporočil in ne potrebujete celih zvezkov, da bi si položili na srce teh nekaj besed: "Ljubite Me nad vsem drugim in drug drugega kot sebe!" Tako, kot pravijo Moje zapovedi! Amen!

Kar se tiče tvoje bolne osebe, ji samo napiši in ji povej, naj upošteva vse Besede, ki ji jih govorim po tebi; brez zaupanja ni ozdravitve, brez ljubezni ni blagoslova! Amen! To Jaz pravim, vaš najbolj ljubeči Oče. Amen! Amen! Amen!

3. Pomisleki o politiki

18. marec 1870

Samo napiši svojemu dragemu prijatelju, naj se drži Mene; ni politike, ampak je vse le splet okoliščin, ki jih želim voditi v dobro ljudi. Kot si danes napisal, če naj se pšenica loči od plev, je treba sito pretresati vertikalno in horizontalno. To presajanje in usposabljanje se zdaj dogaja in, če bodo ljudje ostali neobčutljivi na to, se bo še okrepilo. - Amen.

To pravi vaš ljubeči Oče, ki bi vas vse rad pritegnil v svoje naročje in vam tisočkrat ponovil: »Naj pride k Meni, kdor je obremenjen, da mu dam počitek in ga blagoslovim!« Amen! – To pravi Gospod, pomočnik vsem, ki so utrujeni! Amen! Amen! Amen.

4. Prizadevanje za otroški občutek ljubezni do Boga in človeštva!

22. marec 1870

Piši torej, saj želiš svojega prijatelja približati Meni. Reci mu, naj opusti svoje (intelektualne) ideje in se popolnoma poglobi v Moje nauke, da bo razumel, kako so vse njegove prejšnje napake morale prispevati k temu, da ga je odvrnilo od napačne (posvetne) poti in ga s tem, tako rekoč, proti njegovi volji približalo Meni.

Tudi, če njegov položaj trenutno ni najbolj bleščeč, naj se tolaži, da se bo ob svojem času izboljšal. Naj zaupa le Meni in tudi ženi naj pogosteje prisluhne, saj mu včasih dá najboljši nasvet, vendar se ta odbije od njegove trmoglavosti. Um njegove žene je že dojel veliko več tega, kar se je on kot Moj izbrani medij naučil skozi vse Moje objave. Še vedno se ne želi vrniti k otroškemu čutu za ljubezen, naj pusti svoj um, da premišljuje, kar vam vsem dajem, saj je namenjeno le srcu. Kdor ne razmišlja s srcem, ne bo nikoli popolnoma razumel Mene in Mojega stvarstva, niti Mojega jezika, ne glede na to, kako toplo in iskreno je naslovljen za vse vas!

Povej mu, da bo to ugotovil sam, naj le zaupa Vame; tudi če mu ne dovolim, da bi spoznal Mojo pomoč v času, ki bi ga želel, naj bo kljub temu prepričan, da ga, tako kot

vse vas, niti za trenutek ne bom izpustil iz svojega vodstva! Zato sprejmi Moj blagoslov zate in za vse vas, vsi pa bodite bolj dejavni v skladu z Mojimi Besedami. Očistite svoja srca od plevela, kajti ko je polje očiščeno plevela, bodo dobre rastline same od sebe zopet zrasle. To vam naj bo v razmislek! Amen!

5. O poroki

22. marec 1870

Želel si tudi nekaj besed za svojega prijatelja, ki se zdaj ukvarja z mislimi o poroki. Ali ve, kaj si pravzaprav želi in kako bi lahko izpolnil svoje želje v Moje in njegovo zadovoljstvo? Najti žensko po Mojih željah na tem svetu bo verjetno nekoliko težko, še toliko bolj pa v mestu, kjer živite!"

Skleniti zakonsko zvezo, kot se sklepa v običajnem življenju, brez prave ljubezni, brez strahu pred Bogom in brez vesti, kjer je glavni namen le "korist", po Mojem mnenju ne more biti in, če mi tvoj prijatelj želi pripadati, si tudi ne bo želel takšne poroke.

Dobro vem, da mu v dušo te misli vsiljuje družina. Ker so ga od njegovih najljubših misli že prisilili v druge čevlje (1), tako bi radi sedaj, - da bi bila nesreča popolna, - postavili zadnji kamen te stavbe - napačnih svetovnih nazorov - na Zemeljsko življenjsko pot ubogega otroka in mu tako zaprli vse nadaljnje poti za odrešitev.

Povej mu, da mu bodo, ko bo čas, njegovo nevesto že pripeljali k njemu, kjer bo lahko, ko bo menil, da je končal z izboljšanjem svojega ega, začel z izboljševanjem drugega ega, kar pa ne bo tako enostavno kot z njegovim lastnim. Ker se mora vsak od Mojih učencev do nebeškega kraljestva prebijati le s trdom in sopihanjem pod bremenom križa, naj bo potrpežljiv, saj mu križ ne bo prihranjen in bo še vedno pogosto oskubljen in raztrgan, saj mu ne bo šlo tako lahko, kot mu je šlo do sedaj.

Čim starejši je človek, tem resnejša so življenjska vprašanja. Resnično, bolj ko se človek želi združiti z Mano, bolj se povečujejo ovire in, če tvoj prijatelj želi kdaj priti k Meni, mora biti sposoben zmagoslavno premagati vse te ovire!

Naj ne hiti, ker temu se ne more izogniti – le Meni naj vse prepustiti, kajti "kdor zaupa Vame, ne gradi na pesku". To pravim vsem vam, kot prvi Nosač križa - vam, Mojim voljnim sledilcem, ki ste Mi vredni in dragi. Amen. Amen. Amen.

(1) Želel je postati glasbenik – a moral je postati poslovnež

6. Dodatek

22. marec 1870

Sprašuješ, ali si ravnal prav? Potem vedi, če ne bi želel, da ti to zapišeš, ti tega (zgoraj) zjutraj tudi ne bi podal.

Bodi miren! Vaša usoda je v Mojih rokah in samo Jaz vem, ali je dobra ali slaba. Sprva tvojemu prijatelju verjetno ne bo prav, vendar bo s hladnokrvnostjo in razmislekom spoznal, da nasvet prihaja od Tistega, ki bolje od vseh ljudi ve, kaj je zanj dobro in kaj slabo. Amen.

7. Kot odgovor na izmenjavo mnenj

(zaradi dveh prejšnjih diktatov)

24. marec 1870

Moji dragi otroci, govorite o Mojih besedah, ki sem jih dal svojim učencem, vendar ne upoštevate, da različnim umom pripadajo različna zdravila.

Če bi enemu dal sladko namesto grenkega, bi se še bolj utrdil v svoji domišljavosti in, če bi drugega potrdil v njegovi blodnji, namesto, da bi ustavil načrte njegove družine, ki še ni bila zrela, bi bila njegova življenjska sreča uničena.

Zato bodite mirni, Moji dragi otroci, zaupajte Vame in bodite prepričani, da sem vse, kar se vam dogaja, že dolgo predvidel in, četudi ne morete takoj videti rezultata, boste v prihodnosti spoznali, da sem vam Jaz – kot vaš Oče – vedno svetoval in storil najboljše, da vas po najkrajši poti vodim do vašega cilja, torej v Moje objeme. To je za danes, z Mojim blagoslovom. Amen!

8. Tolažba in počitek v luči ljubezni

(za mater, ki je izgubila otroke)

26. marec 1870

Prošnja:

Dragi, dobri, nebeški Oče! Ali mi ne bi želel povedati, potem, ko si mi vzel moje ljubljene, ali naj to sprejemem kot pravično kazen, ker sem se jih morda s preveliko ljubeznijo oklepala in bi se zaradi tega lahko nekega dne popolnoma oddaljila od tebe, ali pa je bila to le tvoja izjemna Očetovska ljubezen do nas, da si jih poklical v boljši svet; ali dragi sveti Oče, da te na ta način bolje spoznam in bi lahko nekoč tudi jaz dosegla Tebe?

Dragi sveti Oče, zdaj ko sem te našla, sem postala neizmerno srečna, saj sem v Tebi našla obilje miru in tolažbe. Le včasih se mi prikade žalost, ko pomislim na svoje pokojne, zato mi v srce vedno vlivaj upanje na nerazdružljivo ponovno srečanje. Poleg tega te prosim, da me vedno vodiš po tej dobri poti, na katero sem se zdaj podala, da z nje nikoli ne bi skrenila, ampak bi po njej hodila vedno trdneje. Vendar pri vsem tem naj se ne zgodi moja volja, ampak vedno le Tvoja. Amen.

Zato piši tej, Moji dragi hčeri, da ne sme ničesar, kar se ji bo morda še zgodilo na njeni zemeljski poti, pa tudi tisto, kar se ji je že zgodilo v preteklosti, jemati kot kazen. Nikogar ne kaznujem, ampak samo izboljšujem! Kako bi lahko kaznoval tiste, ki me ljubijo? Ko Jaz sam tistim, ki Me sploh nočejo prepoznati in Me povsod zanikajo, dovoljujem, da kljub njihovim prestopkom - nadaljujejo s svojimi (brezbožnimi) potmi, ampak jih tudi večkrat – pravzaprav vsak dan – obsipavam z blagoslovi!

Vi, kratkovidni otroci vidite povsod le kazen. To je le dejanje ljubezni in to pogosto največje, kar se je zgodilo v vašem življenju. Medtem, ko se vi raztapljate v solzah zaradi domnevnega trpljenja, se tudi Moji angeli raztapljajo v solzah zaradi vas, toda v solzah veselja (in hvaležnosti), da sem Jaz v svojem najvišjem usmiljenju poskrbel za vas, da sem vam z močnim sunkom na poti k Meni prihranil počasen napredek; – in poleg tega, ali veš, Moja draga hči, ali nisem tudi tistim, ki so umrli, izkazal neizmerne milosti?

Ali veš, kakšna bi bila njihova usoda, če bi ostali na tem svetu? Nekega dne se boš veselila vaše ponovne združitve in Me skupaj z njimi hvalila, da so bili s tem dogodkom rešene njihove duše, da vam je bilo prihranjeno veliko trpljenja in, da so zdaj veliko hitreje vodeni po poti k Meni.

Moja hči, še naprej Me ljubi in vse prepusti Meni. Karkoli se zgodi, zaupaj v Mojo pomoč! Moja roka ti je bližje, kot si misliš in, četudi ti bodo kasneje še vedno ponujena grenka zdravila, si zapomni, da so grenka zdravila najboljša in najhitrejša zdravila. Verjemi – kako in kaj uporabljam, da vas vse približam Sebi na poti v Moja Nebesa, to je vedno dobro; kajti samo Jaz vem, kaj in kdaj vam bo kaj koristilo.

Moj Očetovski blagoslov bodi s teboj in tvojimi. Vztrajaj na poti, ki si jo začela in tudi ti boš dosegla krono duhovnega ponovnega rojstva; tvoj ljubeči Oče ti to zagotavlja. Amen. Amen.

9. Svobodno deluj – z zaupanjem v Boga – v skladu z ljubeznijo

27. marec 1870

Povej svoji dragi sestri, naj ne skrbi za svojega sina (kot svojega edinega otroka). Uredil bom okoliščine tako, da bo prejela ustrezno pomoč in pravi nasvet ob pravem času.

Toda iz vseh vprašanj, ki ste mi jih zdaj postavili, ti in drugi pisci, je še vedno jasno, da ste vsi pripravljeni zelo malo zaupati Vame v notranjemu glasu svojega srca. Ti sam (Moj dragi pisec) si eden prvih, ki ti znatno manjka zaupanja Vame, saj vedno verjameš, da je to, kar pišeš, morda od tebe in ne od Mene? Ampak pomisli, kako bi bilo to mogoče? Poskusi, kot si to storili predvčerajšnjim, nekaj napisati, kar Jaz nočem in takoj boš videl, kakšne odlomke boš ustvaril, tako da jih, kot si sam spoznal, niti ne moreš izročiti prosilcu.

Kar zadeva druge drage hčere, vse bi rade v Mojih Besedah našle le romantične odlomke ali dokončno izražena (osebna) pravila življenjskega vedenja, tako da jim potem od lastne svobode volje ne bi ostalo nič več in bi tako le strojno delovale, kot sem tebi ali drugim Mojim piscem narekoval v pero.

Toda pomislite, dragi otroci, kako se to lahko zgodi? Ali naj ničesar ne prepustim vaši moči presoje? Ali pa naj stopim pred vas kot Orakelj? Kajti če si to pozorno ogledate, potem bi se moralo, ko enkrat rečem, tudi vse zgoditi natanko tako, kot sem rekel, saj sta Moja Beseda in Moja volja enaki - kje bi vam potem v različnih življenjskih okoliščinah ostala svoboda, da bi ravnali po Mojih Besedah v dobro svojega bližnjega? Kje bi ostala ta potrebna jeklena moč vaše volje in vaše ljubezni do Mene, vaša vztrajnost - da si v vseh primerih prizadevate le Zame in po Mojih zapovedih – za popolnost ponovnega rojstva?

Razmislite o vsem tem in sami boste spoznali, da se mora prihodnost za vas zgoditi tako in ne drugače, čeprav dobro vem, kako se bo zgodila, tako, da dovolim, da se zgodi veliko stvari, vendar le, za boljše človeštvo, ne glede na to, kako malo lahko (ali smem) napovedovati prihodnost za vas.

Prav tako vam moram tudi prikriti, kakšne posledice, pravične ali krivične, bodo vaša dejanja posledično prinesla vam in vašim bližnjim.

In čemu bi vaše predvidevanje pravzaprav koristilo? Če se mora zgoditi, kot sem povedal, potem ni vredno truda z vaše strani, da se temu upirate, ampak le, kot pravite po nemško, "vseh pet naj bo ravnih". Je to morda duhovna izobrazba in popolnost, ki ti jo želim dati ali ki bi jo lahko pričakoval od Mene?

Zato ne sprašujte več: Kako naj se obnašam tukaj ali tam? Kaj se bo zgodilo tukaj ali tam, kako ali kaj? Tukaj sta samo dve stvari, o katerih je treba postaviti vprašanje: kljub vsemu branju Mojih besed, ki sem vam jih dal v roke, ali še niste razumeli dejanskega pomena vsega, kar vsebujejo vse glavne in stranske besede, pričevanja o naravi in pesmi? Namreč, da bi morali pustiti, da svet ostaja - svet – in sploh ne

posvečati pozornosti njegovim povezavam!

"Ne skrbite za jutri, kajti vsak dan ima svoje skrbi!" (Mt 6,34) tako piše v evangeliju. Kaj to pomeni z drugimi besedami? Tisti, ki ti je danes dal telesni in duhovni kruh, bo poskrbel tudi za jutri in ti, tako kot je danes v potrpežljivosti, jutri poslal vajo v krotkosti, da bi te dvignil na duhovno višino svojega jaza in na ta način usposobil tvojo dušo, da bo postopoma prenašala vse, kar se mu zdi potrebno zate in kot primer za druge!

Drugo vprašanje je, ali Mojim Besedam popolnoma ne verjameš, ampak jih jemlješ le iz radovednosti, vedno v želji, da bi se naučil kaj novega, potem so Moja sporočila zaman. Žal preveč jasno vidim, kako se vse, kar sem ti doslej dal – še posebej, ker sem s teboj in s sodelavci podelil – kako se obravnava z Mojimi Besedami! Takoj, ko jih preberete, jih odložite, namesto da bi se vanje poglobili, se ogreli, vanje vse bolj prodrli, ter o njih pronicljivo „requiescat in pace“ (1) premišljevali. Če ne bi bil najbolj ljubeč in potrpežljiv Oče, kar v resnici sem, bi si že zdavnaj zaslužili, da vam ničesar več ne razkrivam. Ne želim se namreč z vami ukvarjati s "čustveno politiko", kot ji pravite, ampak so Moji cilji višji, pomembna je vzgoja Mojih otrok za večnost in postaviti je treba trajne temelje, ne pa tistih, ki so primerni le za trenutek. Pri Meni solze čustev niso vredne toliko, da bi odtehtale celo eno majhno dejanje ljubezni, ki se izvaja v Mojem imenu.

Zato opominjam vse, ki se vsak dan zbirajo v Mojem imenu, da me ne sprašujejo o osebnih in zasebnih zadevah, ampak se vzpenjajo višje nad polja sveta, ki so zaprašena z umazanijo, v tiste višave, kjer bodo spoznali vse te skrbi v njihovi pravi vrednosti in končno spoznali, da niso bili ustvarjeni za ta svet, ampak za Moja nebesa in jih zdaj Jaz sam po svoji neskončni milosti vzgajam za to!

Bodite vredni svojega Učitelja! Plemenitite svoje srce! Naj se vanj izlivata Moja ljubezen in brezmejno zaupanje vame! Glede na to bodo potem vsi dvomi izginili, ne boste več spraševali: Kaj se bo zgodilo z mojim sinom? Kaj se bo zgodilo z mojo družino? Toda s pogledom na Mene, ki sem vam s svojim zemeljskim življenjem dal zgled, da boste v sebi prepoznali ničnost svojih skrbi in mirno pričakovali vse, kar vam Jaz, vaš vedno najbolj ljubeči Oče, ki vas vodim le za vajeti svoje ljubezni, podarjam!

To je namenjeno Moji dragi hčerki - in vsem vam, skupaj z Mojim Očetovskim blagoslovom. Vsem povejte, da bom, ko bodo to brali, Jaz sam blizu njih in bom z veseljem sprejel vsako srce, ki se bo odprlo Mojim Očetovskim besedam! Amen! Amen! Amen!

(1) Počivajte v miru

10. Bolezen ni namenjena smrti, ampak Božji slavi, da bi bil po njej poveličan Božji Sin!

(Jan 11/4) 28. Marec 1870

To besedilo lahko pogosto uporabiš za tvojo bolno osebo, da bi ji v svojem naslednjem pismu, na srce položil kaj ji manjka.

Tako, zdaj pa piši Moj dragi sin in ji povej, da njena bolezen ne bo vodila v smrt, temveč v Božjo slavo in v odrešenje nje in drugih.

Tudi ona naj potem sveti kot zvezda, duhovno in telesno zdrava in širi svetlobo in toplino v svoji okolici, tako da ne le ona, ampak bodo tudi mnogi drugi pridobljeni za Moja duhovna nebesa.

Naj te ne skrbi, oba bova imela zadovoljstvo, ker ti bodo naša uporabljena sredstva

pomagala za ozdravitev duše in telesa, tako da se bo v njenem srcu povečala čast Boga in Sina.

Resda je v njej še veliko pomanjkljivosti, ki jih je treba odpraviti, toda če se njeno zaupanje Vame ob nekaj trpljenjih pretrese in postane še trdnjše, potem se bo moralo pod močjo duše in duha ukloniti tudi zadnje zlo.

Ko ji naslednjič odgovoriš, ji piši, naj ne omahuje, vsak dan naj bere Moje Psalme (1) in se potopi v Mojo ljubezen! Bolj, ko se bo želela vreči v Moj objem, bolj bo njeno telo prejemale moč od Mene skozi njeno dušo, prek tvojega magnetizma, ki se vanjo usmerja, tako da bo na koncu Moj vpliv v svojem celotnem organizmu, tudi dejansko začutila.

Takoj, ko bo to stopnjo dosegla, se bo zdravje vrnilo tudi telesu in duši. Na novo se bo lahko veselila svojega življenja in lekcijo pridobljeno v bolezni, delila tudi z drugimi, ki bodo potem tudi vzdihovali po teh duhovnih sredstvih, pridobljenih z Mojo roko in jih pripeljala na pot, kamor jih je hotela Moja volja, ne da bi njihovo lastno svobodo ovirala. Šele takrat bo v njenem srcu najprej zasijal pomen zgornjega besedila in šele potem bo razumela, kaj pomeni: "Vaša bolezen ni za smrt, ampak da bi bil Božji Sin poveljčan."

Napiši to Moji dragi hčerki in ji povej, da je ne bi tako preizkušal, če je ne bi tako zelo ljubil, vendar dobro vem, kaj lahko prenese in kakšna sredstva je treba uporabiti, da jo pripeljejo do posvečenja njenega uma, kar je tudi cilj.

Moj Očetovski blagoslov zanjo in za njenega moža, ki mi je postal zelo prijeten služabnik v Mojem vinogradu, v katerem imam veliko veselje! Amen. Amen. Amen!

(1) Psalm 8 iz 'Psalmi in pesnitve'

11. Res sem vzel tvojega prijatelja iz tvoje srede, zato pa sprejmi Mene v svojo zvezo, saj želim biti zdaj Jaz tvoj tretji

29. Marec 1870

Že dolgo me veseli, da vidim tvojo otroško predanost in tvojo pripadnost Meni in Mojemu nauku. Moje Očetovo srce se je razveselilo, da sem od toliko muhastih ovac spet dobil nekaj dobrih jagnjet. Vsekakor, sem ti nebeške glasnike (1) poslal prek enega (2) od tvojih prijateljev v tvojem mestu, vendar sem dejanski prihod Samega Sebe pridržal Zase, ko bo tvoj um popolnoma dozorel. Ker pa se ponižno prepuščaš Moji previdnosti in kljub izgubi prijatelja še vedno z zaupanjem gledaš Name, sem zato zgoraj omenjeni verz položil v srce mojega sina Salabskega. Da, želim biti tretji v tvoji zvezi, vendar želim biti tudi prvi v tej zavezi, da bi lahko prepoznal Tistega, ki ga že dolgo iščeš.

Zdaj te bom še bolj opazno vodil kot prej, res je, da sem tvojega dragega brata in prijatelja vzel stran od tebe, vendar le telesno, saj duhovno okoli tebe lebdi tako pogosto, kot dopušča Moja previdnost. V duhovni sferi se svojega obstoja veseli in komaj čaka na trenutek, ko bodo tudi njegovi ljubljene z njim delili te visoke užitke vse blaženosti, ki jih sme zdaj uživati le sam!

Ker pa ima vse svoj čas, mora biti potrpežljiv, dokler mu ne postavim ob bok tudi njegovih prijateljev, izboljšanih in prečiščenih!

Dragi Moji otroci! O, če bi vedeli, kakšno blaženost je vaš Oče pripravil za tiste, ki ga

(1) Dobre duhove kot anjele

(2) medij

ljubijo, se ne bi mogli upreti hrepenenju, da bi čim prej prišli tja, vendar to ni mogoče. To je kot sadno drevo: jabolko se rdeči, ima že najlepše barve, nevedni in poželjivi fant misli, da je že zdavnaj dozorelo, rad bi ga utrgal, skozi ustnice posesal njegov slastni sok in z željo pretvoril eterični element v svojo naravo.

Toda izkušeni vrtnar njegovo prošnjo zavrne: "Potrpljenje, Moj dragi otrok," pravi On "ne glede na to, kako lepe so barve na zunaj, notranjost še ni tako lepa. V mesu jabolka se še vedno izmenjujejo grenki in sladki elementi, elementarna fermentacija še ni povsem končana. Moj dragi, samo še malo potrpljenja, dokler se celoten proces ne zaključi, potem boš notranjost tega jabolka pomešal s seboj, ne da bi škodovalo tvojemu zdravju. Toda zdaj bi se ustvarilo nasprotno in čeprav se ti zdi sladko, je še vedno kislo!"

Enako je z duhovnim življenjem, ki vam ga kažejo duhovi in njihova sporočila; Opomba: s tem mislim na dobre duhove. Če vam je duhovni svet naslikan z lepimi barvami, se duhovi tam počutijo srečni, ker so duhovi, ki tam živijo v svoji sferi, v duhovnem zraku življenja, ki jim je obljubljen in primeren, kot s kisikom prepojen zrak vašega planeta, toda gorje tistemu, ki bi tja prišel prej (tj. nezrel), preden bi bila njegova duhovna pljuča pripravljena na dihanje takšnega duhovnega zraka, bi se hotel vrniti v svoje prejšnje razmere, ker jih tam ne bi mogel prenašati.

Tvojemu pokojnemu prijatelju sem na tej zemlji v njegovi duši dokončno obrusil in spoliral vse neravnine v njegovi dolgi bolezni, tako da je lahko kot ogledalo sprejemal tisoč in tisoč žarkov svetlobe iz duhovnih nebes in jih odseval tudi drugim. To mu je uspelo! Stroga šola njegovega trpljenja je obrisala vse nečistoče, ki so se držale njegove duše. Zdaj je svoboden in lahko nadaljuje k večji popolnosti. Že na zemlji je kazal lepe rdečkaste barve kot jabolko, vendar njegova notranjost še ni bila podobna zunanji lupini; vse kislo in grenko je bilo treba odstraniti, da bi notranjost ustrezala zunanosti.

Toda, ko sem Jaz, najboljši in najizkušenejši vrtnar, videl, da je sad dozorel za Moja duhovna nebesa, sem ga odpoklical in, čeprav bi ga lahko ozdravil s svojim "sončnim zdravilom" (1), o katerem sem vam povedal, sem ga raje popolnoma duhovno obnovil z drugim sončnim zdravilom, da bi mu pripravil lepšo usodo med Mojimi boljšimi duhovi, ki si jo je na vaši zemlji zaslužil.

Še naprej Me ljubite in se Me oklepajte in zunanost vaše duše bo že rdeča in čas zrelosti se bo približal. Zato se še naprej spopadajte s preizkušnjami življenja, da le Mene in Mojega nebeškega kraljestva ne izgubite izpred oči in kmalu boste notranjost uskladili z zunanostjo, tako da vas bom lahko čez kratek čas tudi Jaz popeljal v objem vašega čakajočega prijatelja in vas nato tudi zaprl v svoj objem.

Potem se mi boste, združeni kot trije, zahvalili za Očetovsko milost, s katero sem vas sprva ločil in kasneje z večjim veseljem, ponovno združil. Potem boste v Meni in z Menoj in Jaz bom prvi v vas, tako kot zdaj želim biti tretji v zavezništvu.

Moj Očetovski blagoslov za vas, Moji dragi otroci. Nadaljujte, kot ste začeli in vaš Oče vas ne bo zapustil, dokler vam ne bo mogel vidno povedati, šele takrat, kar vam zdaj šepeta v srce, da vas neskončno ljubi! Amen. To pravi vaš najbolj ljubeči Oče kot zvesti član vaše zveze. Amen. Amen. Amen!

(1) Glej Jakob Lorber; Zdravilna moč sončne svetlobe

12. Vse ima svoj čas!

30. marec 1870

Ker želiš vse svoje prijatelje pogostiti z Mojo nebeško hrano, tj. z Mojimi Besedami, napiši ponovno nekaj vrstic tudi Mojemu dragemu M-b-ch, da se bo iztrgal iz svojih dvomov in bolje in jasneje videl, kaj naj dejansko stori glede svojega vedenja do svoje biološke sestre, ki je zdaj stopila v druge svetne okoliščine in morda zaradi vpliva svojega moža ne želi več tako ugodno sprejemati bratovih besed ljubezni kot prej.

Moj dragi sin pa naj si najprej zapomni, kaj je potrebno, da Moje Besede zagotovijo dejanski vstop, tako bo videl, da sem se mu približal in se ga s svojim prstom dotaknil le na njegovi najnežnejši strani - ko sem vzel njegovo ženo kot znamenje Mojega prihoda - bo jasno videl, če s pomembnimi posegi v usodo ne bi prebudil napol zaspanega duha in s tem tudi pretresel dušo, bi bilo skoraj nemogoče, da bi Moja Beseda padla kot seme z nebes na dobro oplojena tla.

Samo svojo družbo pogledajte, tudi v njej je tako veliko ljudi, ki jih usoda trpinči in preganja; in vendar ta tiha mala kuga, ki jim jo skrbno pošiljam, še vedno ni dovolj, da bi njihovega duha popolnoma osvobodila vseh predsodkov - in da bi njihovo dušo odvrnila od sveta, da bi vse Moje Besede in Mojo ljubezen razumeli tako pravilno, kot Jaz želim in hočem!

Seveda jih vse še vedno puščam med resničnim vzponom in prizori čustev; in pri nobenem od njih nisem - razen pri tebi, Moj dragi sin - uporabil pravega zdravila, da bi enemu ali drugemu pokazal, kako širok prepad mora še prestopiti, da bi se lahko imenoval Moj otrok. Vsak od vas se mora vedno zavedati, da bom morda poslal mogočen pretres, da bi vse Moje otroke pripeljal na pot, kjer želim, da bi bili.

Če o vsem tem razmisliš vnaprej, si lahko dobro predstavljaš, koliko bo tvoja sestra z vso svojo žensko naravo in nežnimi čustvi zainteresirana za Mojo nebeško hrano?

Zdaj, ko je komaj vstopila v nove okoliščine in njeno srce pesti toliko skrbi, ki so povsem nekoristne; če bi verjela Vame in v Moje vodstvo, - zdaj, kot sem pravkar rekel, ko se ji v srce vedno prikrade toliko domnevno dvomljivih misli, ali verjameš, če se je Moj prst ne bi dotaknil, da bi imela kdaj toliko prostega časa, da mi podari vsaj eno uro? Dragi sin! Bolje kot ti vem, kaj je ženska in vem tudi, kako zlahka se njihovo srce gane in zlahka vzplamti za vse, kar je dobro, lepo in plemenito; toda, če se tega držiš, če se potopiš v Moje Besede in jih nato v najvišjem božanskem smislu izvajaš, ter vedno upoštevaš Moj zgled sredi posvetnih skrbi in drugimi nesrečami, ki ti jih nenehno drugi ljudje povzročajo, je težko doseči to, kar zahtevam, pravzaprav moram zahtevati za preporod duha.

Ti, Moj dragi sin, bi verjetno rad, da bi bili tvoji bratje in sestre, otroci in sorodniki, ter morda celo ves svet dovzetni za tisto, kar te navdihuje in greje, ter za kar si prizadevaš. Tudi Jaz imam enako željo in kljub vsej svoji vsemogočnosti moram biti potrpežljiv, dokler enemu ali drugemu ne pade na pamet, da Mi nameni pol ure, včasih pa celo veliko manj, da bi se v duhu posvetil Mojemu nauku in Mojim tako pogosto in velikokrat zapravljenim Besedam.

Glej, Jaz kot vaš Oče, Stvarnik in Bog sem zadovoljen s tistim malo, kar mi dajo Moji otroci. Ob tem pomislim - kot pravi vaš pregovor: "S časom pride tudi nasvet!" Naredi enako in v svojih pismih lahko svoji sestri tu in tam vključil kakšne nežne namige, ostalo prepusti Meni in nežnemu srcu svoje sestre. Jaz ji bom potem ob številnih priložnostih osvežil spomin, kaj si ji iz bratske ljubezni pokazal v pismih, kako in zakaj naj dá Meni prednost pred vsem drugim. Kako bom to osvežitev izvedel, pa je stvar Mene Samega. Sem zdravnik duše in telesa in natančno vem, katera zdravila in kdaj naj jih uporabim. Zato ne skrbi, stori, kar ti bom položil v srce in s popolnim

zaupanjem v Mene ne boš nikoli ravnal narobe.

To ti sporoča tvoj najbolj ljubeči Oče, ki prav tako zelo dobro pozna bratsko in sestrsko ljubezen, čeprav je za svoje brate in sestre iz številnih svetov izbral le svoja lastna bitja, tj. otroke te Zemlje. Moj Očetovski blagoslov tebi in tvojim! Amen!

To pravi On, ki ga ti in vsi vi, ne smete nikoli pozabiti, prav tako pa tudi ne dejanske vrednosti Besed, Njegove neskončne ljubezni do vas, da bi se vedno zavedali, kdo je Tisti, ki vam vsak dan pusti postreči s to nebeško hrano! Amen. Amen. Amen.

13. Bog je ljubezen v nas, v Cerkvi in v stvarstvu

(Pregled nekaterih pripomb pokojnega katoliškega duhovnika Sch-f)

31. Marec 1870

Moj dragi sin! Kar zadeva odgovor na pastorjeve pripombe Sch-f, je težko nekaterim ljudem to predstaviti tako, kot je v resnici, ne da bi pri tem prišli v nesoglasje z njihovimi ukoreninjenimi navadami in poklicnimi dolžnostmi; kajti pisanje je živa priča, ki kdo ve, na kakšen način lahko piscu prinese neprijetnosti!

Kar se tiče njegovih vprašanj in pripomb, V Mojem nauku niso utemeljene, kot verjame; moral bi mi le dokazati, npr. kdaj sem uvedel "daritev maše", kdaj "birmo"(potrditev), "spoved" in tako naprej?

Če so bile posamezne Besede iz Mojih evangelijev na concilijih in tudi prej - namesto da bi bile razumljene v duhu (in s tem v resnici) - spremenjene v obredne in tako dobile mistično obliko in v kasnejši vzpostavljeni duhovniški kasti, da bi bila videti kot kasta, ki sem ji naklonjen samo Jaz, potem to nima nič skupnega z Mojim naukom. Ko sem namreč apostolom rekel: "Kar boste zvezali na zemlji, bo zvezano tudi v nebesih in kar boste tam razvezali, bo pri Meni tudi razvezano!" Prvič, to sem dal svojim apostolom kot vrednim sledilcem in drugič, to vezanje in razvezovanje sem razumel samo v duhovnem, pravzaprav v najvišjem nebeškem smislu, ki obredje izključuje.

Česa takega zagotovo ne bi dal sedanjim tako imenovanim "naslednikom Mojih apostolov", vsaj ne večini, ki so zdaj večinoma v duhovnem smislu tako daleč od Mojih apostolov, kot je Zemlja od zadnje zvezde, ki sije v večnem prostoru Mojega Stvarstva!

In kaj je pravzaprav daritev Maše? Kaj naj bi pravzaprav pomenila? - Eden od klerikov mi bo rekel: "To je primerna ponovitev zadnje večerje, ko se je Jezus poslovil od svojih učencev." - No, rečem, tudi če bi to hotel sprejeti, zdaj vprašam: "Kaj pridobijo drugi gledalci, ker je malo poslušalcev, ki, prvič ne razumejo latinščino in drugič, ker duhovnik pri oltarju ne recitira na glas molitev, razen, ko se obrne k ljudem?"

Zdaj vas sprašujem: "Če se nekaj sto pobožnih ljudi udeleži takšne Maše v cerkvi, kaj v resnici so?" Niso nič drugega kot - žejni in lačni Mojega blagoslova in Moje milosti. Kako naj bo zdaj kdo zadovoljen, če mu ni dano nič drugega kot to, da opazuje, kako nekdo drug poteši svojo žejo in lakoto na dobro pogrnjeni mizi, pri čemer je ostalim prepuščena le čast, da opazujejo?

Enako je v katoliški cerkvi: tako imenovani častilci za duhovnikom si lahko med obrokom mislijo, kar hočejo, ali pa, če preprosto nimajo misli, ki bi ustrezale mizi, ki je pred njimi in morda tudi zato, da bi pregnali druge misli, ki ne ustrezajo cerkvi, berejo druge misli, ki so jih prav tako večinoma zapisali privilegirani človeški pisci, pogosto v prav tako nepremišljenem stanju kot je bralec sam.

Kar zadeva zakonsko zvezo in birmo, sta obe - duhovno gledano, zlasti prva - nerazdružljivi, saj nista bili namenjeni združevanju teles, temveč duš, ki naj bi nato

prek tretje vezi - otrok - tvorile celoten dušni kompleks. To je bilo Mojim apostolom dano kot pravica, toda kaj so dejansko storili, ko sta se dve osebi različnega spola želeli združiti za življenje prek ljubezni? - Dejansko, ta dva človeka, niso vezali ampak so to zavezo le blagoslovili, ki sta jo ta dva že prej sklenila drug z drugim. Potrditev ali – natančneje – figurativno dejanje ponižnosti je bilo izbrano iz Mojih Besed, kjer sem rekel: »Kdor te udari po enem licu, mu nastavi še drugo,« kar pomeni, če si tako ukroti svojo samoljubnost, svojo aroganco in svoj ponos, da vsako žalitev povrneš z blagoslovom, potem si vreden, da te imenujejo kristjan in Moj sledilec in si zato tudi vreden, maziljenja z oljem – kot znak uvedbe v Mojo Zavezo! Da so ljudje kasneje še posebej duhovniki iz tega naredili celoletne obrede, se je zgodilo zato, ker so duhovniki sami preiskali vse v Mojem evangeliju, da bi ustvarili prav toliko obredov, s katerimi bi ljudje verjeli, da so edini pravi privilegirani predstavniki Mojega Kraljestva na zemlji, in kdorkoli bi hotel priti k Meni, ne bi mogel in ne bi smel sprejeti nobenega drugega »posredovanja« razen njihovega!

Prav ta ideja in pogled sta privedla do nastanka vaše oblike slušne spovedi, ki je kasneje še posebej koristila tistim višjega ranga, da so lahko nadzorovali skrivnosti kraljev in cesarjev, pa tudi razpoloženje preprostega ljudstva.

Ko sem namreč rekel svojim apostolom: "Komur grehe odpustite, jim bodo tudi odpuščeni v nebesih" (Mt16,19). To sem torej povedal možem, ki jih je navdihoval Moj nauk, ki so bili prežeti z njim in, ki so tudi - kot veste iz zgodovine - večinoma dali zanj svoja življenja; to je ogromna razlika v primerjavi z Mojimi sodobnimi apostoli, od katerih bi nekateri za ohranitev svojega, raje vzeli življenja vsem drugim ljudem.

Iz tega lahko jasno vidite, kako napačno in zgolj za lastne namene so bile vse Moje Besede razlagane, da bi ljudstvo postalo popolnoma odvisno od njih, kot je bilo to v primeru Templjarjev v času Moje hoje po Zemlji. Dejstvo je, da so ljudje potem naravno postali duhovno slepi zaradi te duhovne preveze, ki jim jo je duhovščina namestila okoli oči in da je bilo primerno tudi za kralje in cesarje, da so se povezali z duhovništvom, po reku: "Ti držiš mene in jaz držim tebe!" Tako je to postala prisilna institucija, ki je nasprotno, namesto, da bi spodbujala duhovni napredek, olajšala fizično sobivanje družin in ljudstev, saj v tako imenovanem cerkvenem obredu (katoliške cerkve) in njegovih predpisanih običajih niso našli nobene ovire za svoje nadaljnje sebične in gospodovalne želje.

Kar se tiče polaganja rok, obstajajo določeni načini za to. Kdor koli položi roke na drugega v Mojem imenu – v kakršni koli stiski – mu bom Jaz tudi pomagal in ga blagoslovil, tj. s pomočjo (dobrodelne) magnetne manipulacije (kot jo vi imenujete) bom nato dovolil, da v trpečega priteče toliko tolažbe in ozdravitve – bodisi duhovne bodisi fizične – kolikor jo v tistem trenutku potrebuje. Toda polaganje rok kot statusni obred, ne da bi mislili Name ali na karkoli drugega, je tako neuporabno, kot če bi želel, da nekdo trpi nasprotno od tega, kar domnevni blagoslov namerava doseči.

Ker pa so vsi ti običaji, katerih izvor izhaja iz Mojega nauka in iz Mojih Besed, ki sem vam jih že prej pokazal, zdaj običajna praksa v vsej katoliški Cerkvi in so pri vsakem izobraževanju otrok v katoliški veri vendarle le prva osnovna načela verskega čuta, je tudi zato potrebno, da tudi če otrok ne razume, kaj so pomenili simboli ali kako jih je treba razlagati, otroke poučiti o vseh teh običajih, vendar le ob stalnem sklicevanju na Mene. Kajti kdor hodi v cerkev k spovedi, k birmi in maši in Me tam išče, Me bo našel tudi tam, kjer Me je iskal. Vendar je treba opozoriti, da je treba v cerkvi sprejeto odločitev, da mi bodo sledili in mi postali podobni, ohranjati tudi zunaj cerkve, saj je sicer vse molitveno vzdihovanje in podobno v cerkvi še bolj prazno in nekoristno kot brezdušno uresničevanje in strokovno »klepetanje« maše s strani duhovnika, z namenom le na hitro končati mašo.

Kdor Me išče, pa naj bo to v samotni sobici ali v veliki kamniti hiši ali v prostranem stvarstvu, kdor Me z vdanostjo išče v Mojih stvaritvah kot večno ljubezen, milost in usmiljenje, Me najde povsod; kajti kjer se srce odpre Meni, tam najde tudi svojega Očeta; tako pošteni duhovnik pri oltarju, molivec za njim, astronom v zanj neizmerljivih prostorih in svetovih, ter učenec v svojih raziskavah na vseh področjih znanosti.

Če se v njihovih srcih pojavi le misel: "Gospod, kaj sem jaz, da se me spominjaš!", potem Me bodo zagotovo našli. Kajti vsa Moja dela oznanjajo ljubezen, sama ljubezen pa ni nič drugega kot Moj temeljni Jaz, brez katerega ne bi bilo Mene ne celotnega stvarstva, ne vas, Moji dragi otroci!

Vsi se držite bistva velike besede "ljubezen", ki v sebi nosi neskončnost, in kdor to besedo popolnoma razume, razume tudi Mene, svojega Očeta, Stvarnika in Boga! Amen.

To vam govori "Večna ljubezen", ki vedno trka na vaše srce in nenehno prosi za vstop, da bi v plemeniti zvezi Mojih blaženih duhov spoznali celoten pomen besede "ljubezen". Amen! Amen! Amen!

14. Pustite to, kar je v ozadju!

Samo naprej - ne nazaj!

1. April 1870

Potem, ko Sem odgovoril na vsa vprašanja, ki so bila od takrat prek tebe naslovljena Name, da bi razjasnil dvomeče misli Mojih dragih otrok, želim nekaj besed tolažbe poslati tudi današnjemu prosilcu, svojemu dragemu trpečemu sinu in tudi za njegovo prijateljico, da bi bila tudi on kot ona vodena en korak bližje k Meni.

Povejte torej svojemu prijatelju, naj naslednjič piše svoji učenki, da naj se ne obremenjuje s preteklostjo; kajti kar je preteklost, se ne da spremeniti; čeprav v nekaterih primerih žge kot vroč trn v srcu in grize vest kot večni črv in nobeno zdravilo ne more popolnoma izbrisati iz spomina zoba očitkov za nepremišljene grehe.

Mimogrede je treba tudi omeniti, da sem vse, kar se je zgodilo, morda dovolil prav zato, da bi se duša posledično izboljšala, tj. da bi se kalila v svojih boljših lastnostih in končno, potem, ko je dolgo časa tavalala v temi, dosegla luč spoznanja in Mojega Očetovskega vodstva. Kajti, če ne poznate teme, tudi ne bi cenili svetlobe! Zato pustite preteklost na miru in Mi dovolite, da se odločim, koliko od nje želim ohraniti kot trajno in koliko jo želim zapisati v pesek, kot sem to storil v Jeruzalemu!

Glavno pa je, da posveča pozornost sedanjosti in vedno bolj spoznava pot, ki vodi k Mojemu srcu, ki edino na pravilen način daje počitek in mir, kajti vse na svetu prinaša v dušo različne vtise, le ljubezen do Mene in gorečnost ter zaupanje, da je vse prav in dobro, kar pošilja Oče, to daje pravo moč duši, da se s pogumnim čelom sooči z vsakim dogodkom in, da vsemu da njeno pravo vrednost, ki jo le ta pravzaprav ima.

Kajti vse posvetno ni nič, kar bi človeka osrečilo, ker je prehodno in končno; kar pa prihaja k vam od Mene, Moji dragi otroci in je že prišlo, pa naj bo to v Mojih evangelijih, naj bo to v Mojih Besedah prek Mojega nekdanjega služabnika, je živo seme, je svetloba in toplota, ki vas osvetljuje in greje; saj je to edina iskra življenja in svetlobe iz nebes, ki nikoli ne ugasne in ki vas bo - če ji boste sledili - zagotovo tudi vodila po pravi poti, tj. k Meni.

Navsezadnje sta le dve zapovedi, v katerih je vse, sledite tema dvema v polni vrednosti njunega vsebinsko bogatega pomena in res boste videli, kako se bo zemlja in njene svetovne dobrine vedno bolj pred vami zapirale, toda mir brez primere,

hrepenenje in božanska intuicija po boljšem domu in boljšem obstoju se bodo plazili po vas, navdihovali vašo dušo, razkrivali vašega duha, ki je doslej zaradi tostranskih (zemeljskih) in posvetnih (svetovnih) vplivov ležal pokrit in negiben, - in takrat boste vsi, kot tudi ti, Moja draga hči, videli odprta nebesa in v središču vse svetlobe, med milijoni in milijoni serafinov in kerubov v najvišjem sijaju Očeta v sijoči luči svoje ljubezni, kot najvišjo nagrado vseh borb in bojov in se mu lahko tudi s potrpljenjem vedno bolj približali!

Zato si prizadevajte za to stanje! Ne skrbite za to, kaj se zgodi, dodajte, če je mogoče, vsak dan vsaj majhen kamenček k gradnji duhovne zgradbe in kmalu boste izkusili, kako bo veliki gradbeni Mojster pomagal dokončati zgradbo vaše duše, da boste nekega dne lahko v celoti sprejeti kot Njegovi otroci v vrste blaženih duhov.

Bodite pozorni na to pot, da ji boste vztrajno sledili in kmalu boste odkrili Njega, ki vas zdaj ljubeče blagoslavlja, kot svojega najbolj ljubečega Očeta in Jezusa! Amen! Moj blagoslov in Moja milost za vas - od Mene kot prvega graditelja dušnih palač! Amen. Amen. Amen.

15. Ideali

4. april 1870

Želiš vedeti, ali imaš vedno prav? Kdo ima na tem svetu vedno prav? Kdo se tisočkrat ne pregreši proti Meni in svojemu bližnjemu! Bodite mirni in kolikor je mogoče, se vi otroci, približajte Človeku, kot sem bil Jaz na tem svetu, za to si prizadevajte! Ideal mora vedno ostati ideal, kajti - če je dosegljiv, potem ni ideal, ampak le visoka predstava o kakovosti, ki si jo je človek ustvari sam; zato ga kot ideala - ali z drugimi besedami - kot najvišjo božansko, neskončno potenco ne more doseči nobeno končno bitje! Zadovoljite se (torej) s tem, kar lahko dosežete in Jaz bom dovolil, da to tudi dosežete; kajti, če bi lahko postali to, kar sem Jaz kot Bog, bi na koncu v nebesih obstajalo mnogoboštvo! Res obstaja stopnja božanskosti, ki jo lahko dosežejo človeške duše in angelski duhovi, vendar ta vedno ostaja daleč za božanstvom kot najvišjim idealom vseh ustvarjenih stvari, je je kot zrno peska v morju v primerjavi z osrednjim soncem.

Ste že kdaj pomislili, kaj "ideal" pravzaprav pomeni, da bi si ustvarili svoj koncept in ga natančneje opredelili? - Seveda ne! No, vam ga bom malo približal očem.

Glejte, ideja je nekaj breztelesnega, nekaj duhovnega in zato nekaj neskončnega v sebi, kajti vsaka ideja se lahko poveča ali zmanjša v neskončnost. "Al", ki je pripet "ideji", pravzaprav označuje vse ideje ali mejne točke med najvišjo ali najnižjo idejo. Prav zato ideal stoji na vrhu kot najvišja potenca in je zato nedosegljiv (kot takšen), - in najvišji ideal vseh duhovnih potenc sem Jaz!

Vi, Moje žive stvaritve in tisti, ki ste iz Mene izšli, imate zagotovo zmedeno predstavo o svojem izvoru; vendar vam manjka glavno načelo, namreč neskončnost, da bi to predstavo dojeli ali ji celo sledili, saj ste končni, čeprav niste minljivi. Prav tako ste neskončni, saj izhajate iz Mene, vendar ste v hierarhiji duhov šele zdaj na poti postopnega prepoznavanja Mene in tega, za kar sem vas ustvaril. Zato je vaš najvišji ideal tudi Moj Jaz, kot ljudje pa Moj človeški Jaz, kot Božji Človek Jezus!

To, da sem kot Jezus prostovoljno šel skozi šolo vašega življenja, da bi kot Bog (ljubezni) vodil vsa druga bitja kot zgled ponižnosti in prav zato, da bi jih vse spodbudil k hoji po tej poti, je bilo storjeno zato, da nobeno od ustvarjenih bitij nikoli ne bi moglo reči: "Ti kot Bog to zmoreš, mi kot omejena bitja pa za to nimamo moči!". Zato je Bog ali Jaz izstopil iz svoje božanskosti, se kot človek izpostavil najvišjemu

ponižanju, ki je lahko dano ne le Bogu, ampak razumnemu bitju, ki živi na tem svetu in na ta način svoj nauk o ponižnosti zapečatil s svojim lastnim ponižanjem. Prav zato je Bog postal ideal duhov, tako kot je Jezus postal ideal za vas ljudi, ki živite na tem svetu, pa tudi za ljudi z vseh drugih svetov!

Da pa bi postali takšni, kot sem Jaz Jezus učil in to tudi sam prakticiral, to zahteva velik napor; saj veste, da sem se tudi Jaz moral izpostaviti satanovim skušnjavam. Tudi Jaz sem prestal vse skušnjave, ki temeljijo v vašem telesu kot strasti, ki so, resda, namenjene boljšim namenom, a vendar jih vi in toliko tisoč ljudi zdaj uporablja in jim pogosto popolnoma prepušča vajeti. Toda s pomočjo svojega božanskega izvora sem premagal vse skušnjave, da bi se vrnil k svojemu idealu, h kateremu bi se radi povzpeli tudi vi.

Bodite mirni! Še naprej delajte in se borite, da bi prišli čim dlje; bolj, ko boste napredovali v boju proti strastem in željam, močnejša bo vaša moč, da se boste vedno borili proti njim in, ko boste vztrajali, bodo vse skušnjave končno prenehale, v vaše utrujeno srce bo prišel mir. Božje sonce se vam bo nasmehnilo z mirom in ko boste takrat verjeli, da ste bližje cilju, vsaj glede na vaše zemeljske misli in občutke, takrat vas bom odpoklical in začela se bo nova lestev. Vaš najvišji ideal bo tam postal najnižja stopnica, višji od vašega omejenega zemeljskega koncepta pa vam bo od daleč pokazal krono zmage, da bi tam dosegli, kar tu na zemlji ni bilo mogoče! Zato se le sveže borite proti temu in mi sledite! In Jaz sam vam bom po dolgem in težkem boju izročil palmo miru, ko vas bom vse prepoznal kot svoje prave otroke! Amen.

16. Tolažba in luč v težkih družinskih situacijah

7. april 1870

Piši torej, potem, ko me je tvoja sestra v svojem srčnem prigovarjanju prosila za nekaj besed, čeprav je to, kar bi morala storiti, že vsebovano v tem, kar sem ji dal prej, če bi le o tem duhovno premislila in to ustrezno razumela.

Kar zadeva tvojo hčerko; težko ji je svetovati tam, kjer iz skupka napačnih stališč in prepričanj, ki so določala njeno vzgojo, zdaj izhaja toliko (nesrečnih) posledic.

Moja hči mora zdaj s solzami v očeh gledati, k čemu je sama prispevala v svojem prejšnjem obdobju pri vzgoji svojih otrok, da so postali to, kar so zdaj. - In zdaj, ko so tako bogati in v sijajnem položaju v svetu, kot si je mati sama želela, da bi bili, sem mater vodil po Svoji poti, da bi zdaj spoznala, kako napačno se je vzgoja otrok pogosto začela in še bolj napačno izvajala.

In tako kot pri njej, je tudi pri tisočih, pogosto celo v veliko slabši meri. Če v prsi take matere ali očeta včasih pride žarek Moje božanske svetlobe, ki jih razsvetli kot blisk in jim nenadoma pokaže, kako daleč narobe so šli, šele takrat se obrnejo k Meni in Me prosijo za pomoč, - in kaj naj potem storim? Ali naj delam čudeže in v trenutku preuredim celotno hišo, v kateri živi takšna mati, ki se je vrnila k Meni? - Kje bi potem ostala človeška svoboda? Tega ne morem (ali ne smem) storiti, zato moram uporabiti druga sredstva, da te napake staršev in otrok spet popravim. Vendar to ne vključuje posvetnih zabav, potovanj, lovov, sprehodov itd. tega sveta; ne vključuje obilja vsega, da bi lahko zadovoljili vse svoje želje, vključuje resnejša dela za zemeljsko življenje, na videz žalostne, a za Moje nebeške duhove vesele dogodke, in tudi tu, je treba človeku še vedno pustiti svobodno izbiro ali želi uporabiti in razumeti Moje opomine.

Naj tvoja sestra in prijateljica s hladnokrvnostjo in brez materinske ljubezni pozorno pregleda svojo družino in mi nato pove, ali je mogoče na nežen in miren način vse tam popeljati na pot, na katero se je podala, celo za njeno lastno odrešenje!

Vzdihuje, da se tudi njen mož počuti tako nesrečen (kljub svojim milijonom), da ga mučijo fantazije in da ne more uživati v vsem, kar mu je svet v izobilju natrosil v naročje!

Toda sprašujem: in če ne bi bilo tako, ali bi sploh kdaj hotel slišati kakšno Mojo Besedo, ali ne bi bil med željami po moči in užitkih v najhitrejšem galopu proti peklu?

Le zaradi tega njegovega navidezno obžalovanja vrednega stanja, ohranjam njegov um tako napol odprt, da morda včasih sprejme kakšno Besedo od Moje hčerke (njegove žene), saj vidi, da poleg vse svoje zavesti - da je gospodar v hiši - še vedno čuti drugega Gospodarja, ki je še vedno nad njim, ki se mu ne more upreti.

Kar zadeva tvojo neporočeno hčerko, prepusti to Meni, Jaz bom okoliščine vodil tako, da ko bo enkrat odprla svoje srce tebi kot najbližji sorodnici in svoji materi, potem tudi druga srca ne bodo ostala zaprta za njo. Vendar ni še čas, da bi ti razkrila ta nemirni um, saj niti sama ne ve, kaj si pravzaprav želi. Ko pa bo zaradi svojega nenaravnega življenja, ki je povsem v nasprotju z Mojim redom, postala še bolj telesno izčrpana in bo potem prisiljena na silo začeti drugo življenje - takrat ji bom že dal tolažnika, ki bo mati sama in bo potrební balzam za njeno srce. Dokler pa boste vsi verjeli, da lahko to stanje svoje hčere spremenite le s posvetnimi sredstvi, se zelo motite, ona je bolna duša, - in prvi "zdravnik duš" - kot veste - sem Jaz (kot Odrešenik). Zato povej svoji sestri in Moji dragi hčerki, da se ne sme preveč mučiti zaradi tega, kar ima pred očmi v svojem domu. Tam je še vedno zelo malo ali nič svetlobe, tako kot želim, in ona - kot majhna svetilka - zagotovo ne bo mislila, da lahko razsvetli veliko hišo!

Zato zaupaj samo Vame! Tudi ona je bila ob pravem času - ko je bilo potrebno - vodena na Moje poti, ona, ki bi sama, če bi ji bile pokazane pred nekaj leti, prezirljivo zavrnila kot nore tiste, ki jih zdaj s sestrskimi rokami stiska k ranjenemu materinemu srcu in od njih, po Meni, prejema tolažbo.

Zato naj le gre skozi svojo preteklost, potem bo našla vsa stanja, ki jih zdaj najde pri sebi doma. Jaz sem ji podelil milost, da sem ji dovolil, da jo spet pripeljem k Sebi; zdaj pa naj pogleda v preteklost, kakšno dušno trpljenje in žalitve so se morale nad njo zgrniti, dokler ni prišla tja, kjer je zdaj, kjer prepozna tisto, kar bi se ji v preteklosti v njenih očeh zdelo kot nesreča, kot pa tisto, kar je samo prispevalo k njeni največji sreči po Mojem okusu.

Ko bo o vsem tem razmišljala, naj se vpraša - kako naj to storim drugače z njenimi, če naj bodo pridobljeni za Moje kraljestvo! To ni mogoče na način, po katerem zdaj vsi hodijo; zato naj Me vsak dan prosi: "Gospod! razsvetli moje lastne z nežno lučjo svoje svete Besede, naj se vanje steče žarek milosti, da ne bodo kljub posvetnemu dobremu življenju povsem - pozabili na večnost, ki pride za tem navideznim življenjem!".

Pogosto, res zelo pogosto, Me goreče prosi, Moja hči in kmalu boš v svojem srcu začutila Očetov blagoslov! Potem v trdnem zaupanju vame tudi ne boš več videla vseh razmer v svojem domu tako črnih, kot se ti zdaj včasih zdijo; saj veš, ja in si prepričana: "Tako mora biti! Moj Oče v nebesih hoče, da je tako, da bo zmaga toliko boljša in lepša." - Toda vsega tega ne morem kar prelomiti čez svoje koleno, ne da bi se dotaknil svobode ljudi - kot Mojih otrok!

Upaj in verjem! To je Moja tolažba zate; Moja roka, ki te je vodila in te še vedno vodi in ne bo pozabila na tvoje. Morda bo prišel čas, ko te bodo kot prvo slavili v tvojem domu, medtem ko si zdaj in že dolgo časa zadnja, ki jo je bilo treba počastiti! To ti, draga hči, daje tvoj ljubeči Oče za tvojo tolažbo s svojim Očetovskim blagoslovom. Amen!

